

5887 DUHOVNO SLEPI.... ŽARKI SVETLOBE....

25. februar 1954: knjiga 64 [Bertha Dudde](#)

Duhovno slepemu ostaja vse skrito, manjka mu vsakršno spoznanje, ne more pogledati v kraljestvo duha, saj je zaprl oči in noben žarek svetlobe ne more prodreti vanje; hodi v stalni temi.... in ne glede na to, kako živahno se giblje v zemeljskem svetu, ne glede na to, kakšen zemeljski uspeh ima...., to slepemu ne spremeni stanja, v katerem je njegova duša, stanja brez vsake svetlobe in zato tudi brez vsake moči za izhod iz teme.

Toda duhovno slepa oseba drži oči zaprte pred svetlobo. Zato ga ni mogoče pomilovati kot žrtev njegove usode, kot bitje, ki ga Bog neustrezno upošteva, in ki je prikrajšan za vsako spoznanje, za vsak žarek svetlobe. Tudi on je osvetljen z božansko svetlobo ljubezni in mora se le odpreti, le brez odpora se mora izpostaviti temu svetlobnemu sevanju, potem bo odprl tudi oči, da bo videl, od kod prejema koristi svetlobnih žarkov.... to je božansko sevanje.... Božja beseda...., bila bi mu tudi posredovana, če bi jo le sprejel..... in če bi jo le poslušal, bi blagodejno vplivala nanj in v njem bi se prebudila želja, da bi slišal še in še več, odprlo bi se oko njegovega duha in takrat bi zasvetila luč in razsvetlila vse, kar je bilo v njem temno in je bilo tako daleč.

Toda duhovno slepi človek se še vedno upira Bogu.... In zato je sam kriv, da ne more videti, da vedno hodi v temi, da ga jutranja svetloba ne more osrečiti. **Duhovno slepa oseba ima močno voljo, ki je usmerjena proti vsemu, kar predstavlja svetlobo....** In tej volji se le redko odpove. Kajti večina teh slepih se v zemeljskem svetu počuti zelo dobro in mu je predana z vsemi čuti, zato je njihova volja popolnoma obrnjena k Božjemu sovražniku in ta jih drži privezane.... zavaja jih s tolikšno količino svetlobe, da ne čutijo svoje duhovne slepote, da se le vedno bolj ženejo za temi bleščečimi lučmi in se ne zavedajo kakšni iluziji in prevaram so postali žrtve.... **Vendar jim njihova duhovna tema tudi preprečuje, da bi prepoznali, kaj jim Božji nasprotnik ponuja kot zavajajočo svetlobo.**

In to tudi krepí njihov odpor proti vsakemu žarku svetlobe, ki se jih dotakne od zgoraj.... Lahko prejmejo veliko božanske svetlobe, takoj ko se odprejo, takoj ko so pripravljeni opustiti svoj odpor.... takoj, ko si želijo videti, kar je še možno, dokler živijo na Zemlji. Kajti tudi duhovno slepi se lahko naveliča sveta in njegovih užitkov, če jih je obilno užival.... Tudi on lahko spozna ničvrednost in minljivost zemeljskih dobrin in z njimi ni več zadovoljen....

V njem se lahko prebudi tudi želja po spoznanju o skritih stvareh, in takrat je še vedno mogoče, da se mu bodo odprle oči, da se bo obrnil tja, kjer verjame, da bo odkril žarke svetlobe, in takrat lahko pride tudi do spoznanja, in takrat še vedno ni prepozno, da se obrne na tistega, ki ga je prepoznal kot večno Luč in ga prosi za

milost, da bi tudi njemu odprl oči in mu podelil luč, ki mu bo v prihodnosti razsvetljevala pot.... In njegova prošnja bo uslišana.... Amen.

[Bertha Dudde](#)